

Foarte câine

Nichita Stănescu

Foarte câine-am vrut să fiu
cu lătratul în pustiu
și cu dintele cel viu
mort la tine-am vrut să viu

Foarte pasăre am vrut
să-ți adorm doar peste scut
lepădat și început
de numai ce m-a durut

Foarte om poate-aș fi fost
dacă-aș fi știut vreun rost
ce este în tine os
și ce este roșu-n, roz.